

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 326

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 mai 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRÂRI ALE BIROULUI PERMANENT AL SENATULUI	
5.	— Hotărârea Biroului permanent privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului.....	1-6
	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.354/2001.	— Hotărâre privind atestarea domeniului public al județului Iași, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Iași.....	7
	ACTE ALE CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE	
	Decizia nr. I din 18 februarie 2002.....	7-8

HOTĂRÂRI ALE BIROULUI PERMANENT AL SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂREA BIROULUI PERMANENT privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului

În temeiul prevederilor art. 36 din Legea nr. 35/1997 privind organiza-
rea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările și
completările ulterioare, și ale art. 32 alin. (1) lit. r) din Regulamentul
Senatului, republicat,

Biroul permanent al Senatului adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a
instituției Avocatul Poporului, prevăzut în anexa care face parte integrantă
din prezenta hotărâre.

*Această hotărâre a fost adoptată de Biroul permanent al Senatului în
ședința din 17 aprilie 2002.*

p. PRESEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 17 aprilie 2002.
Nr. 5.

REGULAMENT de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Instituția Avocatul Poporului, denumită în continuare *instituție*, se organizează și funcționează potrivit prevederilor art. 55—57 din Constituția României, ale Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentului regulament.

Art. 2. — Regulamentul de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului, denumit în continuare *regulament*, stabilește structura organizatorică, atribuțiile compartimentelor de specialitate, procedura de primire și de soluționare a cererilor, statutul personalului, precum și răspunderea disciplinară a acestuia.

Art. 3. — Prevederile regulamentului sunt în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările și completările ulterioare, și ale reglementărilor legale aplicabile demnitarilor, funcționarilor publici și personalului angajat cu contract individual de muncă.

CAPITOLUL II Conducerea instituției

SECȚIUNEA 1 Avocatul Poporului

Art. 4. — Avocatul Poporului conduce instituția, exercitându-și autoritatea și competența prevăzute de lege, având și următoarele atribuții:

- a) prezintă celor două Camere ale Parlamentului rapoarte, anual sau la cererea acestora;
- b) exercită atribuțiile legale de autoritate de supraveghere a prelucrării datelor cu caracter personal și poate delega aceste atribuții unor persoane din cadrul instituției;
- c) întocmește raportul asupra activității sale referitoare la protecția datelor personale, în condițiile Directivei Parlamentului European și Consiliului Uniunii Europene 95/46;
- d) semnează rapoartele, recomandările, răspunsurile la interpelări, precum și orice alte acte necesare bunei desfășurări a activității instituției;
- e) aprobă statutul de funcții și fișa postului pentru personalul din instituție;
- f) aprobă organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor din cadrul instituției;
- g) numește, promovează, eliberează din funcție personalul, potrivit dispozițiilor legale;
- h) aprobă trecerea personalului dintr-un departament în altul;
- i) aprobă deplasările personalului în străinătate;
- j) îndrumă și coordonează programul de pregătire și formare profesională a funcționarilor publici;
- k) împuternicește funcționarii publici cu îndeplinirea unora dintre atribuțiile sale, în scopul eficientizării activității instituției;
- l) aprobă planificarea și efectuarea concediilor anuale de odihnă;
- m) aprobă compensarea orelor prestate peste programul normal de lucru;
- n) stabilește și aprobă programul de audiențe;
- o) exercită orice alte atribuții care îi revin potrivit legii.

Art. 5. — În exercitarea atribuțiilor legate de activitatea internă a instituției Avocatul Poporului emite ordine, instrucțiuni, norme metodologice și regulamente.

SECȚIUNEA a 2-a Adjuncții Avocatului Poporului

Art. 6. — Adjuncții Avocatului Poporului îndeplinesc următoarele atribuții:

- a) îndrumă și coordonează activitatea departamentelor subordonate;

- b) coordonează activitatea privind protecția datelor cu caracter personal;

- c) informează Avocatul Poporului cu privire la activitatea departamentelor;

- d) repartizează cererile către departamente;

- e) aprobă trecerea personalului de la un compartiment la altul, în cadrul departamentului pe care îl coordonează;

- f) avizează rapoartele, recomandările, răspunsurile la interpelări, precum și orice alte acte supuse aprobării Avocatului Poporului;

- g) îndeplinesc, în ordinea stabilită de Avocatul Poporului, atribuțiile acestuia în caz de imposibilitate temporară a exercitării funcției;

- h) îndeplinesc orice alte atribuții stabilite de Avocatul Poporului.

SECȚIUNEA a 3-a

Secretarul general

Art. 7. — (1) Secretarul general este funcționar public numit, prin concurs sau examen, pe criterii de profesionalism, prin ordin al Avocatului Poporului. Secretarul general asigură prin delegare continuitatea conducerii, stabilitatea funcționării instituției și realizarea legăturilor funcționale în cadrul acesteia.

(2) Principalele atribuții și responsabilități ale secretarului general sunt următoarele:

- a) îndrumă și răspunde de activitatea compartimentelor din subordine și asigură comunicarea dintre Avocatul Poporului și conducătorii acestora;

- b) colaborează cu secretarii generali din alte instituții publice;

- c) urmărește și controlează elaborarea raportărilor statistice periodice ale Avocatului Poporului, prevăzute de reglementările în vigoare;

- d) urmărește executarea deciziilor cu privire la managementul de resurse umane din cadrul instituției;

- e) organizează gestionarea patrimoniului instituției și ia măsuri pentru asigurarea integrității acestuia;

- f) organizează activitatea de întreținere, de dotare și stabilește măsuri pentru paza și folosirea sediului instituției și a bunurilor sale, prin structurile de resort;

- g) urmărește modul de executare a contractelor pentru asigurarea utilităților (apă, căldură, energie electrică, telefon etc.);

- h) dispune măsuri pentru efectuarea inventarierii anuale a tuturor bunurilor din patrimoniul instituției și prezintă Avocatului Poporului un raport asupra acestui inventar;

- i) răspunde de respectarea dispozițiilor legale privind utilizarea fondurilor cuprinse în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției și de întocmirea proiectului bugetului anual al instituției;

- j) răspunde de organizarea și de realizarea sistemului informatic general al instituției;

- k) dispune măsurile ce trebuie luate cu privire la circulația și la transferul bunurilor;

- l) organizează activitatea de prevenire și de stingere a incendiilor, precum și activitatea de protecție a muncii;

- m) răspunde de acțiunile de relații externe și de protocol ale instituției, întocmește și asigură executarea planului de relații externe;

- n) aprobă valoarea de inventar a cărților primite gratuit;

- o) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege sau încredințate de Avocatul Poporului.

CAPITOLUL III Structura organizatorică

Art. 8. — (1) Structura organizatorică a instituției este prevăzută în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul regulament.

(2) În cadrul structurii organizatorice, prin ordin al Avocatului Poporului, se pot organiza direcții, servicii, birouri, alte categorii de compartimente sau comisii cu activitate temporară, stabilindu-se numărul posturilor de conducere, atribuțiile, precum și personalul necesar pentru fiecare compartiment, în raport cu competența instituției, stabilită de lege.

(3) În funcție de atribuțiile ce îi revin, potrivit Legii nr. 35/1997, cu modificările și completările ulterioare, Avocatul Poporului poate organiza, cu aprobarea Biroului permanent al Senatului, birouri teritoriale.

Art. 9. — (1) În cadrul instituției funcționează Consiliul consultativ, în componența căruia intră Avocatul Poporului, adjuncții și consilierii săi, secretarul general, precum și alte persoane desemnate, prin ordin, de Avocatul Poporului.

(2) Consiliul consultativ se convoacă de către Avocatul Poporului.

Art. 10. — Activitatea de audit este organizată și se desfășoară în directă subordonare a Avocatului Poporului, potrivit legii.

Art. 11. — Consilierii Avocatului Poporului îndeplinesc următoarele atribuții:

a) examinează și propun soluții în problemele care privesc organizarea și funcționarea instituției;

b) întocmesc sau participă la întocmirea unor note, studii, evaluări, lucrări de sinteză legate de specificul activității instituției și furnizează datele de sinteză privind activitatea legislativă;

c) avizează ordinele, instrucțiunile, regulamentele, contractele și orice alte acte emise de Avocatul Poporului, adjuncții acestuia și secretarul general, în exercitarea atribuțiilor legate de activitatea instituției;

d) participă la activitatea de pregătire a rapoartelor anuale și speciale, inclusiv prin centralizarea periodică a cererilor și dosarelor aflate în lucru;

e) informează Avocatul Poporului cu privire la aspectele sociale care pot constitui obiectul autosesizărilor, colaborând, după caz, cu departamentele;

f) participă la activitatea de redactare a corespondenței Avocatului Poporului;

g) sesizează cu operativitate și participă la redactarea răspunsurilor la întrebările și problemele ridicate de/și în mass-media cu privire la activitatea instituției;

h) reprezintă Avocatul Poporului în fața instanțelor judecătorești și a altor organe jurisdicționale;

i) asigură, cu aprobarea ordonatorului de credite, achiziționarea la fondul de documentare științifică a culegerilor de acte normative și orice alte lucrări necesare desfășurării activității instituției, urmărind modul de gestionare, prelucrare și evidență în cadrul bibliotecii (punctului de documentare);

j) îndeplinesc orice alte atribuții stabilite de lege și de Avocatul Poporului.

Art. 12. — (1) Departamentele din structura instituției sunt:
I. Departamentul privind protecția drepturilor civile și politice;
II. Departamentul privind protecția drepturilor sociale, economice și culturale.

(2) Fiecare departament este coordonat de un adjunct al Avocatului Poporului.

CAPITOLUL IV

Funcționarea instituției

SECȚIUNEA 1

Registrele instituției

Art. 13. — (1) Registrele instituției sunt următoarele:

a) registrul general de intrare-ieșire a corespondenței în care se înregistrează, în ordine, toate documentele care intră și ies din instituție, primind număr și dată de înregistrare;

b) registrele de dosare în care se înregistrează toate lucrările în legătură cu soluționarea cererilor;

c) registrul de audiențe;

d) registrul de acte emise de Avocatul Poporului în exercitarea atribuțiilor legate de activitatea internă a instituției, în care acestea se înregistrează și li se dă număr, în ordine cronologică;

e) registrul special de corespondență secretă și confidențială, în care se înregistrează documentele având acest caracter;

f) opisul alfabetic;

g) registrul de arhivă;

h) registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal.

(2) Evidențele din opisul alfabetic vor fi realizate și în format electronic.

(3) La sfârșitul fiecărui an, după ultima operațiune din fiecare registru, se va întocmi un proces-verbal de închidere, care va fi contrasemnat de secretarul general.

Art. 14. — În scopul desfășurării eficiente a activității instituției, Avocatul Poporului poate aproba și întocmirea altor registre în afara celor prevăzute la art. 13, în conformitate cu atribuțiile ce îi revin, potrivit legislației în vigoare.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura de primire și de soluționare a cererilor.

Procedura în cazul sesizării din oficiu

Art. 15. — (1) Cererile adresate Avocatului Poporului trebuie formulate în scris, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, și pot fi transmise prin poștă, inclusiv cea electronică, fax ori pot fi depuse personal sau prin mandatar.

(2) În cazul în care cererea se depune prin mandatar se vor solicita datele de identificare ale acestuia.

(3) Pentru motive temeinice, la solicitarea petiționarului, acestuia i se poate încuviința să își prezinte oral sau prin serviciul dispecerat cererea, care va fi consemnată de către personalul din cadrul compartimentului desemnat în acest scop pe formularele-tip prezentate în anexele nr. 2 și 3 la prezentul regulament.

Art. 16. — (1) Cererile, având atașate și plicurile, se depun la registratură unde, în aceeași zi, sunt trecute în registrul general de intrare-ieșire a corespondenței și primesc număr și dată de înregistrare, după care se predau adjunctului Avocatului Poporului, în ordinea desemnată de către Avocatul Poporului.

(2) Adjunctul Avocatului Poporului repartizează cererile compartimentelor de specialitate în funcție de domeniul de activitate al acestora, prin curier și pe bază de condică.

(3) În situația în care obiectul unei cereri intră în domeniul de activitate a două sau mai multe compartimente, adjunctul Avocatului Poporului va desemna compartimentul responsabil cu soluționarea cererii, menținându-se totodată obligația celorlalte compartimente de a colabora.

(4) Predarea și primirea cererilor se fac sub semnătură, prin condică.

Art. 17. — (1) Persoana căreia i-a fost repartizată cererea, denumită în continuare *titularul lucrării*, analizează obiectul acesteia și propune un proiect de răspuns pe care îl supune spre analiză și avizare șefului compartimentului din care face parte.

(2) În situația în care cererea nu intră în obiectul de activitate al Avocatului Poporului, proiectul de răspuns se aprobă și se semnează de către șeful compartimentului desemnat.

(3) Dacă cererea intră în obiectul de activitate al Avocatului Poporului, titularul lucrării verifică dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege și, dacă este cazul, solicită, cu aprobarea șefului compartimentului, informații suplimentare, telefonic sau în scris, de la petiționar ori de la autoritate. Atunci când este necesar se poate solicita prezența petiționarului. În acest caz se va deschide un dosar care va purta numărul de înregistrare al cererii, acordat conform art. 16.

Art. 18. — În situația în care, în urma cercetărilor preliminare, rezultă necesitatea efectuării unei anchete, titularul lucrării face propunerea și o supune spre avizare șefului de departament. Avocatul Poporului aprobă efectuarea anchetei și împuternicește persoanele care o vor efectua.

Art. 19. — (1) Avocatul Poporului poate întrerupe efectuarea anchetei ori de câte ori constată că cererea a fost soluționată amiabil sau că au încetat temeiurile pentru care a fost dispusă.

(2) Încetarea procedurii se aduce la cunoștință petiționarului.

Art. 20. — (1) Potrivit aceleiași proceduri, în cazul în care, în urma cercetărilor preliminare sau a anchetelor, se constată că cererea persoanei lezate este întemeiată, Avocatul Poporului va sesiza autoritatea administrației publice, care a încălcat drepturile petiționarului, cerându-i în scris să reformeze sau să revoce actul administrativ și să repare pagubele produse, precum și să repună persoana lezată în situația anterioară.

(2) În cazul în care se constată încălcarea gravă a drepturilor petiționarului sau ilegalitatea actului administrativ, Avocatul Poporului emite o recomandare adresată autorității administrației publice, care a încălcat drepturile respective sau a emis actul ilegal.

Art. 21. — (1) În situația în care autoritatea administrației publice în cauză își însușește recomandarea, Avocatul Poporului sau persoana desemnată de acesta aprobă propunerea de închidere a dosarului.

(2) În caz contrar Avocatul Poporului va proceda la sesizarea autorităților ierarhic superioare.

(3) În ambele cazuri rezultatele finale se aduc la cunoștință petiționarului.

Art. 22. — (1) Cererile anonime nu se înregistrează.

(2) În cazul cererilor prin care se revine fără a se aduce noi dovezi, titularul lucrării propune șefului ierarhic arhivarea acestora. Arhivarea se decide de către șeful compartimentului desemnat.

Art. 23. — (1) Avocatul Poporului poate aproba sesizarea din oficiu atunci când află, prin orice mijloace, că au fost încălcate drepturi sau libertăți cetățenești.

(2) Sesizarea din oficiu se înregistrează în registrul general de intrare-ieșire a corespondenței.

(3) Procedura de soluționare este cea prevăzută în prezenta secțiune.

(4) Procedura desfășurată ca urmare a sesizării din oficiu încetează și la solicitarea persoanei lezate în drepturile și libertățile sale.

CAPITOLUL V

Statutul personalului instituției

SECȚIUNEA 1

Categorii de personal

Art. 24. — În instituție își desfășoară activitatea următoarele categorii de personal: demnitari, funcționari publici și personal încadrat cu contract individual de muncă.

SECȚIUNEA a 2-a

Drepturile personalului instituției

Art. 25. — Funcționarii publici beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcția publică.

Art. 26. — Salarizarea personalului se face potrivit legii privind sistemul de salarizare în sectorul bugetar și potrivit asimilărilor stabilite în legea de organizare și funcționare a instituției.

Art. 27. — (1) Personalul instituției are dreptul la un concediu de odihnă plătit, stabilit în raport cu vechimea în muncă prin regulamentul privind concediile de odihnă, aprobat de Avocatul Poporului.

(2) Personalul este îndreptățit să primească, potrivit legii, o compensare în bani, corespunzătoare numărului de zile de concediu neefectuat, potrivit regulamentului prevăzut la alin. (1).

(3) Personalul instituției beneficiază, în condițiile legii, de concedii de studii, concedii suplimentare, concedii medicale, concedii fără plată, zile libere plătite și ore suplimentare.

SECȚIUNEA a 3-a

Îndatoririle personalului instituției

Art. 28. — În exercitarea atribuțiilor sale personalul instituției trebuie să acționeze cu profesionalism, loialitate, corectitudine, promptitudine și să își perfecționeze permanent pregătirea profesională.

Art. 29. — În relația cu cetățenii personalul instituției are următoarele îndatoriri:

a) să manifeste solitudine și politețe;

b) să asigure în procesul de elaborare și de aplicare a deciziilor, precum și de soluționare a cererilor petiționarilor egalitatea de tratament a acestora, fără privilegii și fără discriminări;

c) să exercite atribuțiile conferite funcției numai în scopul prevăzut de lege;

d) să nu fie influențat în conduita sa de interese personale sau de intervenții politice;

e) să asigure accesul cetățenilor la documente în conformitate cu dispozițiile legale;

f) să poarte ecuson.

SECȚIUNEA a 4-a

Răspunderea disciplinară

Art. 30. — (1) Încălcarea cu vinovăție a îndatoririlor de serviciu atrage răspunderea disciplinară a personalului instituției.

(2) Abaterile disciplinare pe care le pot săvârși categoriile de personal din instituție sunt cele prevăzute de legislația în vigoare specifică funcției publice și raportului juridic de muncă.

(3) Sancțiunile disciplinare aplicabile în cazul săvârșirii abaterilor prevăzute la alin. (2) sunt următoarele:

a) avertismentul;

b) mustrea;

c) diminuarea drepturilor salariale sau reducerea indemnizației de conducere pe o perioadă de 1—3 luni, cu 5—10%;

d) amânarea dreptului de promovare (avansare) pe o perioadă de 1—3 ani;

e) trecerea într-o funcție inferioară, pe o perioadă de 6—12 luni, cu diminuarea corespunzătoare a salariului;

f) încetarea disciplinară a raporturilor de muncă sau de serviciu, după caz.

(4) Procedura de cercetare, aplicare și contestare a sancțiunilor disciplinare este cea prevăzută de legislația în vigoare.

Art. 31. — Situațiile de încetare a raporturilor de serviciu și eliberare din funcție sunt cele prevăzute de lege pentru demnitari, funcționari publici și personal încadrat cu contract individual de muncă.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 32. — Avocatul Poporului întreține relații cu autorități similare din alte state și poate participa la activitatea unor organizații internaționale din domeniul său de activitate ori poate să devină membru al acestora.

Art. 33. — Normativele de cheltuieli pentru protocol, deplasări în străinătate, dotări cu autoturisme și consum lunar de carburanți se stabilesc prin ordin al Avocatului Poporului, potrivit legii.

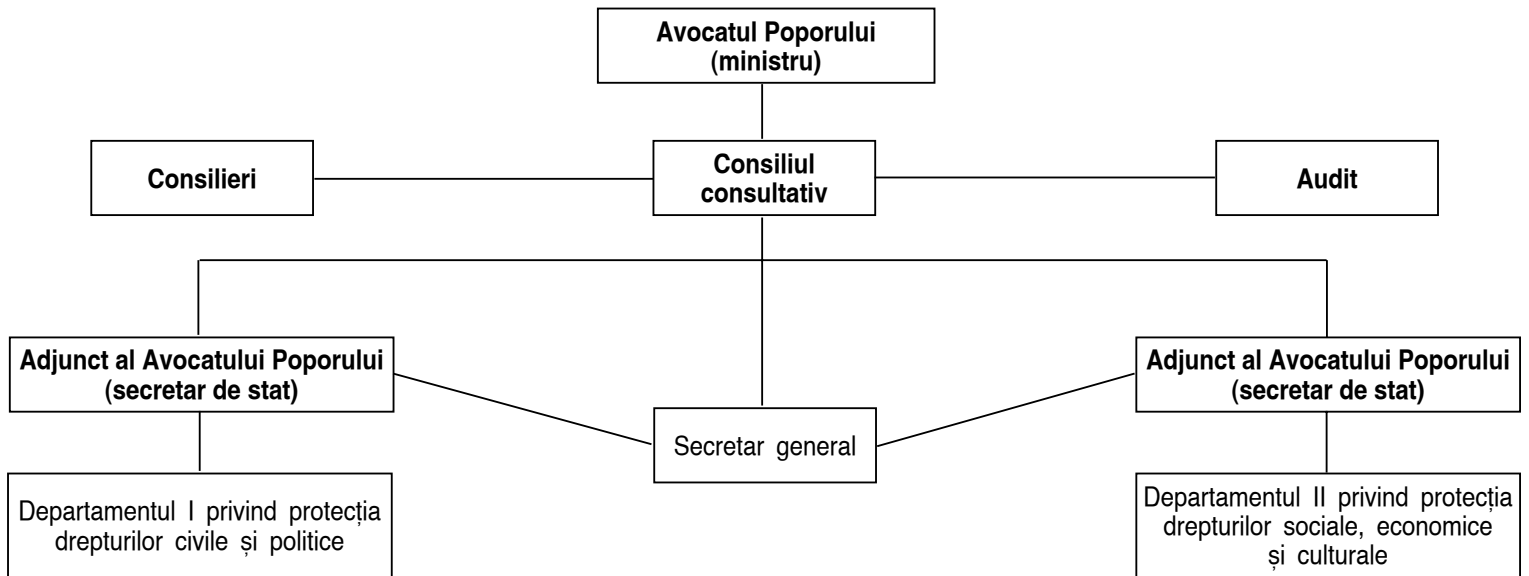
Art. 34. — Prezentul regulament intră în vigoare de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I, după adoptarea sa de către Biroul permanent al Senatului.

Art. 35. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă Regulamentul de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 19 august 1999.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentului regulament dispozițiile acestuia se aplică întregului personal al instituției.

(3) Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a instituției Avocatul Poporului**

ROMÂNIA

Avocatul Poporului

1. Numele și prenumele (cu majuscule), domiciliat în (reședința ori altă adresă unde puteți fi găsit), str. nr., bl., sc., ap., telefon
2. Data la care ați luat cunoștință despre încălcarea drepturilor dumneavoastră
3. Prezentarea succintă a drepturilor și libertăților încălcate:
.....
.....
4. Autoritatea administrativă sau funcționarul public reclamat:
.....
.....
5. Descrierea succintă a faptelor invocate, prin care vi s-au încălcat drepturile:
.....
.....
(puteți continua pe o altă pagină, pe care să o anexați la cerere)
6. Autoritățile publice care au fost sesizate anterior:
.....
.....
7. Răspunsul primit și motivele pentru care vă considerați în continuare nedreptăți:
.....
.....
8. În dovedirea celor afirmate depun următoarele acte (în copie, nu în original):
.....
.....
9. Mențiunea obligatorie dacă cererea face obiectul unei cauze aflate pe rolul unei instanțe judecătorești sau dacă a format obiectul unei judecăți:
.....
.....

10. Doresc ca toate informațiile și rezultatele acestei cereri să rămână confidențiale:

DA

NU

11. Cererea este depusă

Personal

Prin mandatar

Data

Semnătura

*ANEXA Nr. 3
la regulament*

AVOCATUL POPORULUI
Dispecerat

FIȘĂ

Numele și prenumele (cu majuscule), domiciliat în (reședința ori altă adresă unde poate fi găsit), str. nr., bl. ..., sc. ..., ap. ..., telefon

Data la care persoana a luat cunoștință despre pretinsa încălcare a drepturilor sau a libertăților sale:

Drepturile și libertățile pretins încălcate:

Autoritatea administrativă sau funcționarul public care a încălcat dreptul ori libertatea reclamantului sau a altei persoane:

Descrierea succintă a faptelor invocate, prin care s-au încălcat drepturile ori libertățile invocate:

Autoritățile publice care au fost sesizate anterior:

Răspunsul primit și motivele pentru care petiționarul se consideră nedreptățit:

În dovedirea celor afirmate au fost invocate următoarele acte:

Cazul respectiv face sau a făcut obiectul unei cauze aflate pe rolul unei instanțe judecătorești sau al unei anchete penale:

Soluția recomandată:

A consemnat:

.....

(Numele și prenumele)
(Expert)

Data

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind atestarea domeniului public al județului Iași,
precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Iași**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se atestă apartenența la domeniul public al județului Iași, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Iași, a bunurilor cuprinse în anexele nr. 1—90*) care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 27 decembrie 2001.
Nr. 1.354.

*) Anexele nr. 1—90 se publică ulterior.

ACTE ALE CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

— SECȚIILE UNITE —

**DECIZIA Nr. I
din 18 februarie 2002**

Sub președinția președintelui Curții Supreme de Justiție, Paul Florea, în ședința din 14 ianuarie 2002, s-a luat în examinare recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, referitor la aplicarea dispozițiilor art. 1 lit. e) și ale art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 126 din 29 august 1998, când

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a fost reprezentat de procurorul șef de secție Ion Ionescu, care a susținut recursul în interesul legii în sensul în care a fost formulat.

În vederea deliberării a fost amânată pronunțarea pentru azi, 18 februarie 2002, când

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În aplicarea dispozițiilor Legii nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 126 din 29 august 1998, instanțele de judecată nu au un punct de vedere unitar, soluționând în mod diferit plângerile îndreptate împotriva actelor de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute la art. 1 lit. e) din această lege.

Astfel, în cazul efectuării de acte sau fapte de comerț fără ca bunurile respective să fie însoțite de documente justificative, unele instanțe au respins plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, menținând amenda aplicată și măsura confiscării mărfii, chiar dacă contravenientul a prezentat ulterior acte ce dovedesc proveniența licită a bunurilor.

În motivarea acestei soluții s-a relevat că legea sancționează toate actele sau faptele de comerț având ca obiect bunuri a căror proveniență

nu este dovedită în condițiile cerute de lege, care prevede ca asemenea bunuri să fie însoțite tot timpul de documente justificative, precum și că, în toate cazurile, se impune și confiscarea bunurilor respective, care este o sancțiune complementară.

Alte instanțe au considerat că în astfel de situații este necesară menținerea amenzii contravenționale, însă trebuie înlăturată măsura confiscării mărfii, această soluție fiind însușită și prin recursul în interesul legii.

S-a motivat că în conformitate cu prevederile art. 1 lit. e) din Legea nr. 12/1990, republicată, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 126/1998, este necesar ca mărfurile ce fac obiectul actelor sau faptelor de comerț să fie însoțite, pe timpul transportului, al depozitării sau al comercializării, de documentele de proveniență, neîndeplinirea acestei obligații atrăgând sancționarea contravențională. S-a considerat însă că nerespectarea acestei obligații nu poate atrage și aplicarea măsurii confiscării mărfurilor, deoarece nu sunt îndeplinite cerințele înscrise în art. 6 din această lege, coroborate cu dispozițiile art. 8 din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

În fine, au fost și instanțe care, dimpotrivă, fiind sesizate cu plângere împotriva actelor de constatare și sancționare a unor astfel de contravenții, în cazul prezentării ulterioare, de către cei sancționați, a documentelor prin care se justifică proveniența mărfurilor, au dispus anularea procesului-verbal de constatare a contravenției, au exonerat contravenientul de plata amenzii aplicate și au restituit bunurile confiscate.

Aceste din urmă instanțe au procedat corect.

În adevăr, prin art. 1 lit. e) din Legea nr. 12/1990, republicată, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 126/1998, aprobată prin Legea nr. 243 din 17 decembrie 1998, se prevede că „efectuarea de acte sau fapte de comerț cu bunuri a căror proveniență nu este dovedită,

în condițiile legii" constituie activitate comercială ilicită ce atrage răspunderea contravențională sau penală, după caz, instituindu-se și obligativitatea ca documentele de proveniență să însoțească mărfurile, „indiferent de locul în care acestea se află, pe timpul transportului, al depozitării sau al comercializării”.

Din dispozițiile menționate, coroborate cu cele ale art. 2 din aceeași lege, rezultă că sancționarea unei atare activități ce constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune, este condiționată de lipsa documentelor de proveniență a mărfurilor, indiferent dacă aceasta se constată pe timpul transportului, al depozitării sau al comercializării.

Această condiție nu poate fi considerată îndeplinită, însă, în cazul când persoana care a efectuat actul de comerț dovedește ulterior, în fața instanței căreia i s-a plâns împotriva actului de constatare și sancționare, că documentele de justificare a provenienței mărfurilor existau la data întocmirii procesului-verbal de constatare a contravenției și că nu a avut posibilitatea să le prezinte în momentul efectuării controlului.

O atare interpretare este impusă și de noile reglementări privind regimul juridic al contravențiilor, înscrise în Ordonanța Guvernului nr. 2 din 12 iulie 2001, care a abrogat dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, ce au fost invocate în susținerea recursului în interesul legii.

Or, potrivit art. 11 alin. (1) și (5) din această ordonanță, „caracterul contravențional al faptei este înlăturat în cazul legitimei apărări, stării de necesitate, constrângerii fizice sau morale, cazului fortuit, iresponsabilității, beției involuntare complete, erorii de fapt, precum și infirmității, dacă are legătură cu fapta săvârșită”, iar atribuția de a constata aceste cauze revine numai instanței de judecată.

A considera altfel ar însemna că în cazuri de efectuare cu bunăcredință a actelor sau faptelor de comerț cu bunuri având proveniență vădit licită, dar fără posibilitatea prezentării documentelor de proveniență în momentul efectuării verificării, persoana care le-ar deține să nu mai poată justifica proveniența lor nici în fața instanței de judecată, ceea ce ar fi inadmisibil.

Inadmisibilitatea unei atare interpretări rezultă și din aceea că prin art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 s-a prevăzut că „dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă”.

Or, în conformitate cu art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă, „dovezile se pot încuviința... dacă instanța socotește că ele pot să aducă dezlegare pricinii”, iar potrivit alin. 3 al aceluiași articol „dovada și dovada contrarie vor fi administrate pe cât cu puțință în același timp”.

Reiese, deci, din dispozițiile Codului de procedură civilă, la care se face trimitere prin art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind

În consecință, în temeiul art. 26 lit. b) din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată, și al art. 329 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii, în sensul de a se stabili că, în cazul plângerilor prevăzute la art. 1 lit. e) din Legea nr. 12/1990, republicată, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 126/1998, aprobată prin Legea nr. 243 din 17 decembrie 1998, prezentarea ulterioară, în fața instanțelor judecătorești, a actelor prin care se dovedește proveniența licită a bunurilor ce nu erau însoțite, în momentul constatării contravenției, de astfel de documente atrage anularea procesului-verbal de contravenție, exonerarea contravenientului de plata amenzii și restituirea mărfii confiscate.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, în sensul celor ce se vor arăta în continuare.

Stabilește că, în cazul plângerilor îndreptate împotriva actelor de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute la art. 1 lit. e) din Legea nr. 12/1990, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 126 din 29 august 1998, prezentarea ulterioară, în fața instanțelor judecătorești, a actelor prin care se dovedește proveniența licită a bunurilor ce nu erau însoțite, în momentul constatării contravenției, de astfel de documente atrage anularea procesului-verbal de contravenție, exonerarea contravenientului de plata amenzii aplicate și restituirea mărfii confiscate.

Pronunțată în ședință publică la data de 18 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE,
PAUL FLOREA

Prim-magistrat-asistent,
Ioan Răileanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro